

komen spijtig en spottend op tegen het eene groote voorbehoud, dat de Regeering ten laatste in de regeling aanbracht⁷; de vereenvoudigersorganisatie wil niet rusten, vóór die doode vlieg uit de zalf weggedaan is⁸, waarvan trouwens de verdwijning door den Minister zelf al dadelijk is voorspeld⁹; verwante groepen delibereren, of men niet reeds op verdergaande vereenvoudigen moet aandringen¹⁰; een handleiding, van gezaghebbende zijde komend, loopt al op de woordenlijst-beslissing vooruit, en heft tevens het verschil van *hen* en *hun* op¹¹; vooraanstaande figuren in de beweging toonen klaar hun afkeer van het halve werk¹². Terwijl tóch de deur nog wagenwijd opengebleven schijnt voor verdere taalbesnoeiing en taalbederf, doordat men de voornaamste punten stilzwijgend voorbijging of ze overliet aan het „beschaafde spraakgebruik”. Wat niet zoo heel veel hoeft te verschillen van persoonlijke willekeur, toevallige vakkennis, en onkunde. Stroef en traag blijkt men ook aan deze zijde om het nieuwe systeem zelf toe te passen¹³, wat vreemd afsteekt bij de argelooze volgzzaamheid soms, daar, waar men krachtens beginsel voorzichtiger beleid verwachten mocht¹⁴.

De nieuwe taalvoorschriften zijn zoo niet, wat de commissie wilde; wat de commissie wilde, was nog niet alles, wat de vereenvoudigers in hun program hadden; en het met fijne tactiek eertijds samengestelde en sinds de beperkingen van 1903 met strenge partij-discipline naar binnen en naar buiten gehandhaafde program bevatte slechts dát gedeelte der wenschen, dat men in den eersten, zwaarsten strijd meende te kunnen verkrijgen. Het ideaal zou daarmede echter nog lang niet bereikt zijn.

Het spreekt dus vanzelf, dat wij, om ons een goede voorstelling te maken van wat deze richting kenmerkt en bezielt, niet bij haar program van actie en haar eerste resultaat kunnen blijven staan, maar ons oog moeten laten gaan over heel haar bestaan en heel haar werk. Zoo eerst zal het duidelijk kunnen worden, waarheen consequente radicale practijk ons onvermijdelijk voeren zal, wanneer het beginsel eenmaal is aangenomen. Het is nuttig, daarbij aan de bekende scheiding vast te houden tusschen spelling en